

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłať,
Strowja ce
Swójbny statok,
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłať
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpoćń ty

Z njebyes mana
Njeh ćí kłmana
Žiwnosć je,
Žiwa woda,
Kíž Bóh poda,
Wokřew će! F.

Čerbike njedželste łopjeno

W Budyščinje

20. meje 1934

Baužen

Čswjatki.

Čf. 2, 19—22.

Jeniczkosć přenich křesćijaniskich kwjatkow, kotrymž so žadyn druhí čaš zyrkwinskich stawisnow njemóže runać, tež w tym leži, so je so tehdy kwjate pišmo pišalo. To so njemóže ženje wjazn stac, křiba so Bóh nowe sjewjenje sczele, šhtož křadno dyrbi wobjamknyć, hdyž wotpad wot Křystuša tak dale dže. Potom móhli a tež dyrbjeli kwědžy tehole sjewjenja sažo pjero do ruki wsac, so bychu napřicali, šhtož so křisćeli a widželi.

Na přenich kwjatkach mějachu japoschtolow, wot Jesuša kameho šhladanych muži. Čzi a jich wučomnizy pišachu kwjate pišmo. Na nich a jich pónacze wo Křystuša móžešće so Křesćowa zyrkej natwaricž tehdy a my móžemy twaricž na japoschtolke pišma, na ewangelijske, na knihi wo japoschtolskich skutkach, na listy kwjatnych japoschtolow, w kotrychž nimamy jeno dobru wučzbu, ale šdobom stawisny woprawdže kwjatkowneho hibanja a skutkowanja.

W lišće kwjateho Pawoła na Česćiskich stej wožebje přenjej dwaj stawaj poľnej tajkeho kwjatkowneho ducha a hibanja, haj wjazn, tu je wožada Křesćowa hotowa zyle křucze jažožena.

To njeje křwalenja dla, kotrež čzyn kwjaty Pawoł wožadže w Česću spožćicž, ale to je wěrn dla prajene, so so křesćizjenje „na grunt japoschtolow a profetow natwarjenje, hdyž Jesuž Křystuž różny kamjen je.“

Tajke japoschtolke pschirunanje wo zyrkwi naž na Jesuškowe pschirunanja wo Božim křalestwje dopomina. S Jesuškownych pschirunanjow so japoschtoljo křutu, jažnu wučzbu měli, tak ma so zyrkej twaricž a tak niz. Čswjaty Pawoł wschelatore pschirunanja wo zyrkwi nažožuje, zyle hinasch

hacž Jesuž, ale po duchu psches jene s nim. Jeno jene křadž je nadpadne, mjenujz so w Pawołownych pschirunanjach hišćeže rasnišeho Jesuž kam nam psched woczi stupi hacž we pschirunanjach našeho Šbóžnika kameho. Spominamy na šhubjeneho křna, kotryž bjes Šbóžnika domoj pschidže a wodacze doštanje! To je potajnstwo Božeho křalestwa, kotrež čže Jesuž wotkřecž.

Japoschtoljo wo potajnstwach nicžo prajicž njemóža, šhtož bychu po křowej mudrosći wučćicž čzynli. Wučza wo woprawdžitej widomnej Křesćowej zyrkwi, kajtaž je, niz wo potajnstwach.

Potajkim kwjatkowna wožada w Česću běšće na grunt japoschtolow a profetow natwarjena, hdyž Jesuž Křystuž różny kamjen je. Pawoł widzi we wožadže, kotraž do Křystuša wěri, „kiž wschitko we wschitkich napjelnja“ jako hłowa na čžele, wulke derje natwarjene twarjenje, w kotrymž, so by křucze stacž móhlo, różny kamjen wschitke kamjenje a zyle murje džerzi a nježe, tak so móže so bjes kónza dale a wyschicze twaricž, dokelž różny kamjen je wulki a křlny došč.

Wšchi pschirunanju wo twarjenju duchapóľnemu japoschtolkej tež wobndlerjo psched wocžomaj steja. To je bohatstwo myšle w pschirunanju a nježmě so ja měšćenje wobrazow wobhladacž. Pawoł je wot wobndlerjow wuschol, so by potom jich wobhladať jako natwarjenych na grunt japoschtolkeje wěrn.

Jednosć twarjenja na jenym różnym kamjenju, jednosć kwjateho templa w Křesću, jednosć Božeho wobndlenja w Duchu je to, šhtož čže Pawoł se wschicje mozu wuschěhowacž a skřucćicž. Tak wón tež wot teho wothlada, so tola křžde twarjenje šchtyri różnych kamjenjow abo šnajmješča kři trjeba. Jažnosć jeho wučzby s tym njecžerpi.

Tale jednosć zyrkwoje je šwjatkowny dziw. To je něšto mjes Židami a pohanami njesašlyšchane, nowe: Hrekszy a Židža w jednosći, dželenaj ludaj šjednoczenaj!

Prjedy běchu Hrekszy jeno „proselitojo“, to rěka ludžo, kotřiž šmėdžachu pschistupicž, hdyž běchu israelskej wěrje pschilileni. Běchu porno hosćam a podružnikam, kaž Pawoł praji, so by po wobštejnoscjach a prawach w hrekskich městach to Hrekskim srosumlive scžinil. Wokoło hrekskich městow mōžachu so zusy sašydlicž, ale mėsćchczanske prawo mējachu jeno džeczi starych mėsćchczanskich šwójbow.

Židža šebi njemōžachu myšlicž, i Hrekskimi w jednosći stacž a Hrekszy njebychu šebi tajke prawo žadali, tež na žane waschnja njerodžili. Šida, saziwanje, njerodzenje bėsche na wobemaj štronomaj žalostne. Wo tym šebi njemōžemy žaneje měrny myšlicž, šhiba na hidže sašatlych kommunistow pschecziwo mėsćchczanam a šchesczijanam.

Tule hidu pschewincž a jednosć na jeje městno stajicž, to Knjesowa zyrkej dokonja. Natwarjenje wschitkich na jeniczi sałožk, to je zyrkej. Na czo je hewak na šwecze šchtonatwarjene? Na mōz, na prawa, dla kotrychž mōznje wojujaja, abo na niczo, haj woprawdže na niczo je to a tamne natwarjene kaž na pšst abo niz na pšst.

Zyrkej twari na wěcznu wěrnosć, na šjewjenje Bože w Khrystužu, tak mamy w njej templ Boži, šmy Boži domjazy, mamy sałožk pod nohomaj, a zyrkej lutherška, kotraž je jeno na tuton sałožk natwarjena, wšecze nowym wulkim šwjatkam napšchecziwo dže, hdyž našcha mlōdžina so hotuje, sažo na pobožnosć džiwacž a pošluchacž na šłowo Knjesoweho ewangelija kaž w cžach wěry, kotrejž šu pschezo šepsche byle tež we wschěch šemšlich naležnosćach, dokelž jednosć jeno wěry pschidže, a jednosć je šłowny sałožk wscheho porjada a šboža, jednosć psched Bohom. Tu nam daj Boh! Šamjen.

Šswjatti.

Šswjatti, šwjedžen narodny
Zyrkwoje Khrystušoweje,
Dženša sažo šwjeczimy!
Kelfo hnady Bōžeje!

Nowy cžab nam sašwita!
Nowu twěru žada šej!
Ma tak twultoh' nadatwta!
Dopjelnicž bjes twěry njej!

Ty, kiž hnadnoh' cžaba masch,
Šswjecž džej zyrkwoje narod-
So jej mozy twěry dasch, [ny
Wěry šchesczjan šwjatkowo-
[ny!

Šswjecž tuž šwjiatti i Khrystu-
[šom,

Šwjasaj i nim so w duchu!
Tak šy šam a ja šwój dom
Nad cžabom rjek tu w Khrystu-
[štušul!

Džen džěla.

Šobrište bē wobdželenje luda pschi wuhotowanjach, kotrejž so 1. meje wschudžom wuhotowachu. To je sačyšchcz, kotryž mēsjesche. Tak rěkaja tež wschě powěscze. Ale njedyrbjalo wobdželenje hišchcže wjetiche bycz? Wono by bylo, hdy bychu wschitzy sašchijeli, so šhromadna myšl, so pschesjednosć, so jena wola a jedyn samēr dyrbi wschěch wobknežicž a šjednoczicž, jeli so dyrbi našch lud k tomu wottynjenemu šonzei dōncž, pschi kotrymž wěrne šbožo bydli!

Šobrište wobdželenje! Bē tajke pschi Božich šlužbach? Wšcho jene, hacž běchu pōndželu wjeczor abo wutoru rano! Běchu tam wschitzy czi, kotřiž šu pschezo hižo toho šchesczjanskeho pschewědczenja byli, so so jenož i Božej pomožu wschit-

to radzi k žohnowanju a k šbožu luda a kraja? Běchu tam wschitzy czi, kiž wědža a wušnawaja, so k džělu a k pocžesczowinju šłuscha modlenje a špěwanje, hdyž dyrbi so wschitko derje radžicž a šon wunosch mēcž, kotryž je najšepschi? Běchu tam wschitzy czi, kiž wědža, so wulka pschitašnja Šesukowa na šonzu Matejoweho ewangelija njeje šłowo ani jenož sa šwonkowne mišijonstwo ani jenož sa šarscheju mateho džecžatstwa, ale runje tak sa šoždeho jenotliweho a sa šoždy cžab a tak runje sa tuton tak wulki a roššudny cžab? W tutym maja šchesczijenjo pschede wschēm se šwojim šwjenjom, šadzerženjom, cžinjenjom šwědczicž wo tej wulkej šwjatej šchesczjanskej wěrje, kotraž niz jenož njedželu, ale runje tak džělawny džej, niz jenož šwjedzenje, ale runje tak džělo štaja do Božeje šlužby, haj kotrejž dyrbi wscho Boža šlužba bycz. W

hdyž žadny džen, je „džen džeka“ skladnosć, wošebita skladnosć!

A či, kiž njeběchu pšchi Božich službach — hacžrunjež jim něšto wažnišče njesadžewa — šu skladnosć štomdžili, — šu škodžili nowemu twarjenju a wutwarjenju noweho žiwjenja a noweho cžaža.

Spěwaj a džekaj! Hdy dha hewať hdyž niž na „dnju džeka“ džesch tole dorasnišcho a šjawnišcho wobšwědcžicž a tak hycž wojowat k džeku w Božim mjenje a činjeť Knjesoweho šłowa. Tutón činjeť dyrbišch ty hycž, kiž ty wěšch, so je jo Jesuž Khrnstuž prajit, a šcho je s tym prajit. A ty prajišch, so ty to wěšch! Tutón činjeť dyrbišch ty hycž — niž wón, w kotrymž knadž šebi myšlišch, so dyrbi hake šo „šchescžijan“ ščinicž.

Hobrske wobdželenje! — Haj hobrske dyrbi hycž wobdželenje wěrjaznych šchescžijanow pšchi wšchěm džele a prózowanju a wojowanju wo nowy pšchichod, nowe šbožo, wěrne šbožo luda a kraja! S wutrobu a myšlu, s ertom a s ruku, s žylym šwojim šchescžijanskim hycžom a žiwjenjom mašch šobu hycž wošrjedža nutška wšcheho! A tomu bu 1. meje šnowa a dorasnje šwołany!

Psalm: Na horach.

Cžescž Božu hory powědaju,
Děš šhwali ju we šhumjenju,
A mrócželow, hdyž šahrimaju,
Bóh s nimi rěčži na njebju:
Tuž wone klicža, poškozja;
To je jih hłóš — haleluja!

Mašch Knjes we desčczu stupa dele
A šawutlene wožiwja,
Wón lacžnym horam wlohu ščele,
Šich žórka šašo napjelnja:
Tuž kurja šo a wopruga
Ešwój džak a cžescž — haleluja!

Wy drjewa, kećčki, sela, trawy
Wjeršch horow a we žlobinach,
Šchož wobndla tu horde štały,
Šchož šlětuje po hałošach:
To wyškaj s nami šhwaleńja,
Daj Bohu cžescž — haleluja!

Žyrkej a štat.

Ešerbška hłowna předarška konferenza je šwoju šwjatłownu šhromadžinu hižo wotměła. Nadawki cžaža šebi žadachu, so šo duchowni šhromadžichu, šebi wuradžicž wo tym, šchož nušne a špomožne ša šerbške wošady. Šo šawodne modlitwje rosprawješche pšchedžynda, k. wyschšchi šarat Šarjeńk, wo dotalnym džele, wošebje wo nowym šarjadowanju našeho njeđelšeho šopjeńka „Šomhaj Bóh“. Šeho naklad je pšchewšala Ešerbška předarška konferenza, kotraž jón hacž dotal tež hižo wudawajšche. Wona je tež šnowa šarjadowala wěž tak mjenowaneho „dara lubošče“. Ša to je doštała a s džakom pšchijała pomož šakšče žyrkwje. Wobšchěrnišcho jednachmy tež wo džele ša mlodžinu a s mlodžinu; tež tuto ma šo žyle šnowa šažozicž a wutworicž. Do „šchescžijanskeje služby mlodžiny“ šłuscha žyła mlodžina wošady, mužška a žónška, njech je do Šitleroweje mlodžiny šarjadowa-

na abo njech niž, njech je była w šchescžijanskich towarštwach mlodžiny abo njech niž, njech je domjaza abo njech šlužomna. Tu je pšchewšchěm nušne, so šo te njeđele poštaja, kotrež ma Šitlerowa mlodžina a kotrež niž, a tohorunja te dnj we tydženju; tak budže hake možno, žyłu mlodžinu wošady šwołacž ša nabožne dželo. Tole poštajicž je runje tak nušne ša škulške džecži, so bychu wšchitke mohle do Božich službow ša džecži pšchicž. „Bože služby ša mlodžinu“ je tohorunja wěž, kotraž wošebiteho šarjadowanja trjeba wošebje w našich dwojorěčžnych wošadach, kotrež maja kóždu njeđelu dwě Božej služby. Tute „Bože služby ša mlodžinu“ šu šdobom štušpile na měštno dotalnych „rosrěčžowanjom s konfirměrowanej mlodžinu“; wone šu pak ša žyłu mlodžinu wošady, niž jeno ša přenje šti poškulške lětniki.

— Ešerbške šwjedženje bě dalšchi dnj wuradžowanja; tola njebě došheho trjeba. Šakecžanska wošada wuhotuje mišionški šwjedžen. Dalšheho wo tym šo wošjewi.

Vizekanžler von Bapen je w šwojej rěčži 25. haprleje w měšče Dortmund warnowal pšchewšchěm wošebitym brachom, pšchewšchěm njeđowěru a je prajit: „Še to nušne, so biskopow, kotřiž činjo po pšchiklušchoscži šwojeho šaštojštwja, hibanje „Deutsche Glaubensbewegung“, wotpošafuja, šo škožuju na šwoje wěrnušnacže, mjetaja šobu do hornža politiškich reaktionarow? ... Še to nušne, so biskopam wumjetuja, so činja politiku žentruma, hdyž po pšchiklušchoscži šwojeho paštyršeho hamta šchitaja šažozki wěrnušnacža je šjawnymi namołwenjemi? Ša mēnju: tón wulki cžaž, w kotrymž šmy živi, žada šebi wot naš wšchěch, kiž šmy my w šjawnym žiwjenju, so mamy tež wjetšchi pšchewšchěm duchownych rosšadžowanjom, pšchewšchěm, kotryž štawej němskeho luda tu „bona fides“, — šsprawnu wolu, šsprawne šmyšlenje — škutneho nazionalneho wojowanja a škutneje nazionalneje wole njeđowěru.“ — A dale je vizekanžler von Bapen tam tež mjes druhim na něšto druge hišchče pošafak, na cžož je nušne pošafacž. Wón něhdže tole wupraji: „Wulkeho rosšžela je, hacž pšchiklušchoscže a winowatosče pšchijimašch, wjedžo šo Bohu šamołwity, abo hacž je pšchijimašch, hladajo jenož na razionalny wužitk. Hdyž cžlowjek cžuje, so je wón štworjenje we wulkim šarjadowanju a wjedženju štworicžela, do kotrehož bu narodženy, w kotrymž ma wojowacž, pšchewšchěm kotrehož šakonje njeđowěru a s kotrymž šo wjedna s lubošču transzentalneje mozy, — t. r. mozy, kotraž niž s tuteho šwěta, — kotraž šo na wšchitkich šmila, nješpnta cžlowjek, šwjaški, kiž šu po Božej woli, rostorhnyčž a šo pšchecžiwu štworjenju štajicž a tak hycž wěčny šnicžer ... We wšchitkim dyrbišch hič hacž k pramožam dušche; jenicžžy tute šamoža šwobodne šwjaški, winowatosče, kotrež šam džesch, štworicž. To šu nimo šubłow tradizije, rašny, škwě, štawišnow pšchewšchěm nabožne šažozki kóždeho ludštwoweho šjednocženštwja. Šchož šo šrosumi na pušotanje wutroby, tón wě, so nětkle w němskich krajach runje wo to horžo wojuja. To je šjewjenje, kotrež njeđowěrušch dželicž wot wobwrotta tutoho cžaža. A to je derje tak. Pšchewšchěm ženje nješku cžlowjekojo tute najšnutšnišche nabožne šažozki šylnišcho šačjuwali hacž w cžažu wojowanja.“

Wšchelate s blisťa a šalofa.

We Wjelecžinje šwjecžachmy na Bože špicže rjany Gustav-Udolšski šwjedžen. Wo nim pšchewšchěm našche šopjeńka hišchče dróbnišchu rosprawu.

„Towarstwo pomogy sa studowaznych Eserbow“ smjeje hwoju hłownu shromadźisnu hrijedu po hwojatkach, 23. meje, w Eserbskim Domje, a to popoldnju w 2 hodź. Njeh je tu pschispomnjene, so tuto towarstwo nastajnje rad nowych hobustawow wita a so kóždy czaš rad dary sa podpjeranje studowaznych Eserbow pschijimuje. A tajkich darow trjeba wjele, dofelž naschi herbszy studowazy nimaja doscz hredkow sa hwoje studije. Eserbskich studowaznych trjebamy nusnje. Budyšin a Lupoj na psch. stej bjes duchowneho, Hodzij ma jenož jeneho. A pola wuczerjow niz hinaš. Eserbskim hwojibam pak pobrachuja hredki, zyle studium hame saplaczicž. Tohodla je herbski lud na pomoz wołany.

S Hrodzišćija. Pschi wulkej liczbje šberkow w poslednich měhazach je wunošć domjazeje šberki w naschej wošadze sa snutsołwne mišijonstwo, kotraž je so wot 14. hač do 20. jutrownika t. l. psches knjesow zyrkwiny pschedstejiczerjow wotměła, swjeklazny. W zylej wošadze je so nawdało 212, — hriwnow, a to w Hrodzišćuju 39,65 hr., w Njehornju 29,85 hr., w Droždiju 29, — hr., w Bělej Horje 26, — hr., w Rašojdach 23,60 hr., we Wuježu 14, — hr., we Worzynje 13,70 hr., w Kortnizach 12,10 hr., w Skanezach 10,60 hr., we Wišchowach 9, — hr. a w Brějazach 4,50 hr. Wschitkim dariczelam kaž tež njespróznimym šberarjam wutrobny džak!

S Komorowa pola Rakez. Njedzela 29. haprleje měješe sa naschu wješ wošebiteho wušnama, bě žebi tola Rakežanške herbske towarstwo „Lipa“ wotmnyškilo tu wotdžeržecž hwoju měhacžnu shromadźisnu a pschednošćowu wjeczor. Popoldnju w 6 hodź. wotewri pschedžyda k. Jurij Schewczik shromadźisnu, hdžez jednashce so dla wošwjeczenja 1. meje, wulět na Czornobóh a druge naležnosće. We 8 hodź. sapocza so pschednošćowu džel a na tutón bėchu tež se wschitkich wokolnych wšow wobdželnizy pschitkwatali, tak so bėšche rumna Schimanež žurła hač do poslednjeho městna wupjelnjena. Knjes Schewczik witašče wschitkich wutrobne, wošebje pak pschednošćerja k. fararja Köhlera i Minakala a pschednjeke bažen wot nascheho nam tak sahe semrěteho prózowarja P. Wicžasa a pschepoda hłowo potom k. fararjej Köhlerej, kotryž nam potom rěčesche wo wažnosći herbskeje rěče. Knjes farar je snaty jako dobry rěčnik a samóže pschipošćucharjow tak putacž, so bėšche hama czischina, hdžž nam roskladze, šhto potom Eserb je, hdžž hwoju narodnosć sanjecha, dale rošestaja nam, tajku bohatošć w naschej rěči mamy, tak hlubokomyšlene pschikłowa atd. Połasa nam, tak je herbski lud nabožnje smyšlenny, pschetož hižo we hwojim strowjenju połaže so tu wošebity ras, dale nam rošestaja, so nasch wjednik a kanzler Adolf Hitler wschě džela spěhuje a žebi žada, so by so kóžda ludnosć a to tež herbska w naschim wótznyh kraju šdžeržala a so hajka. Pschipošćucharjo jeho pschednošćej, kiž dlěje hač hodžinu trajesche, nutrnje pschipošćuchachu a po šćončenju jeho pschednošćka hynje kleskach. Knjes Schewczik k. fararjej sa jeho šajimawy pschednošć w mjenje tow. „Lipa“ hwoj najwutrobnišchi džak wupraji, džakowasche so tež hobustawam zyrkw. posawnoweho khóra, kiž bėchu wjeczor se herbskimi melodijemi bjes saplaczenja porjenšchili. Rěčachu hišće k. Lapstich se Stróže, Wirth i Rakez a J. Schewczik, dale hišće k. farar Köhler wo naložkach a waschynjach w Błotach w Delnjej Lužicy, kotrež su husto došć žortneho rasu a potom so shromadźisna šćončzi i šćiróčnej hlawu na naschich wjednikow a zyle němški lud.

S Drježdjan. Přeni shromadny kulturny wjeczor herbskich towarstwow w Drježdjanach wotmě so 13. meje we

„Lanzinstitut Roenecke“ na Bahngasse. Wopyt bė dobry a hweđcži wo šajimje naschich herbskich krajanow a krajanow i Lužicy, kiž bėchu naš je hwojim wopytom počesćžili. Hač na někotrych herbskich šaspanow bėchu tam wschitzy czi, kiž so hweđnje k hwojemu ludstwu džerža. Žurła hama bė rjenje i kwětkami wupyšchena a wokriedž žurle stejesche wulka czeršćwa brěša, kotraž se hwojimi napowěšchennymi pižanymi wokološćijazymi rubiškami a bantami dobroherbski šacžišćez činjesche. Porjad wjeczora bė pěkný. Knjes referendar Znyž rěčesche w smyšle nascheho wjednika kanzlera Hitlera a šćončzi i šćiróčnej hlawu na nascheho presidenta a kanzlera, kaž tež na nasch lud. Dale pschednjeke knjes wuměšski moleš Ro-war połaški i nascheje poesije. Wjele wješkela wubudži žortniwe pošćiczenja dra. Wjazhławka. Pschedstajichu so tež žiwe wobrašny, podobnje kaž tehdy w Budyšinje, tola šćutkowachu pschi tym tež katolške Eserbowki hovu. Nėšchto riane bė spěwane pschednošćenje mjes nami derje snateje němškeje konzertneje spěwarški Kristy Burgasoweje. Dofelž bė žurła k spěwanju jara pschihódna, klicžachu nasche spěwy, kiž bėchu wot nascheho mišćtra Krawza komponowane, pscheyara rjenje. Komponista spěwaršku tež ham na klavěre pschewodžesche. Eserbska rejšta wokolo meje, mejumjetanje a shromadne spěwy porjenšchichu wjeczor. Se herbskej polonesu, pschi czimž kóždy i zyleje šchije hovu spěwasche, pschěndže so k powichitlownym rejam. So bėšche wjeczor pěkný a špokojazy, njehodži so přecž.

F. Th. S.

S Lipsta. Tu je powěšć dželka, so je jenior Lipsčzanškeho mišijonstwa mišijonar Zuchs, w Rašskej Afrizy wumrěl. Wón bė wot lěta 1897 w mišijonškej službje. Lipsčzanški mišijonstwo we nim wjele šhubi, niz jenož hweđneho dželaczerja, ale tež samołwiteho wjednika zyleho mišijonškeho džela w Rašskej Afrizy.

Se Schwizy. Tam maja pucžowazu wustajenzu, kotraž chze rosjažjenje rosschěrjecž wo bjesbóžnej propagandze w Ruskej a w druhich krajach. Tutu wustajenzu je šarjadowalo šjednocženstwo „Pro Deo“. „Pro Deo“, t. r. „sa Boha“. S Ruskeje hlyšchimy wo „wójnje pschecžiwu Bohu“, tu mamy wóžnu sa Boha. Šchto mēnišch, komu dohycze sawoštanje?

Na pucž.

Eswjatti — narodny džek šchěšćijanskeje zyrkwje! A nětk lětk wulki nowy šapocžatk w ewangeliškej zyrkwie nascheho luda. Šchto darisch Ty jej na tutym wulzy wažnym narodnym dnju?

Wistowanje: Sa Eswj. Troj. R. w B. Sa 1. po Tr. R. w B. — Sa 2. po Tr. S. w R.

Serbske spěwarške

su na předaň w Serbskej kniharni w Budyšinje

Samostwoty redaktor farar Wyrzacž w Nošacžizach (Nositž b. Weissenberg). Naklad Eserbska hłowna předašća konferenca w Budyšinje. — Czischčž „Eserbske Nowiny“ w Budyšinje. — Wušhadža kóždu hobotu a placž šćiwórcžlětnje 108 pjenježtoto.